

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezek-től fogadtnak el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Mienk a jövő!

Stammer alispán meg lett választva. Meg lett kétszeres szótöbbséggel, s így, a szavazat arányait tekintve, fényes győzelme van. De e győzelem fényét homályba borítja s erkölcsi értékében mélyen alányomja az ő saját szemei előtt is az, midőn egy sereg megyei, városi és községi tisztviselő és családi összeköttetései adják meg a többséget, s a közgyűlésnek semmi irányban nem obligatorius szavazata aránylag nagy többségben hangzott fel ellene.

Mert a törvényhatóságának azon tagjai, kik Stammer alispánnal álltak szemben, mind oly független szavazata a törvényhatóságnak, melyre bárki is csak akkor és addig számíthat, míg szavazatát meggyőződése árán kéri; ezen alól azon seregnak, mely Balogh János személye körül csoportosult, szavazatára senki nem számíthat!

Nem mondjuk, hogy a Stammer-párton nem voltak oly szavazatok, s nem volt számosság, mely a meggyőződés kifolyása; de ott a többség obligatorius, s így Stammer győzelmével szemben még akkor is büszkén kiáltathatnánk, hogy *mienk a jövő*, ha pusztán azt vennénk is, hogy végre a törvényhatóság teljesen független elemeinek egy tekintélyes száma kimondta, hogy beteltünk vele, elég volt a Stammer-levegőből!

Még ekkor is azoké volna a jövő, kik Stammer alispánnal ezen küzdelemben szemben állottak; mert a közéleti szereplésnek egyedül a független polgárok többségének bizalma adja meg a biztos, állandó morális alapot és jövőt, s nem az obligált szavazatok zöme, mely mozog parancs szerint ma erre, holnap meg az utasításhoz képest amarra.

Stammer alispán győzelmét ily szavazók többsége biztosítja, s épen ezért nélkülözi azt az erkölcsi értéket, mely a győzelmet fényessé teszi.

De a győzelem meg van; — azért mi megint azt mondjuk, hogy *mienk a jövő*!

Stammer alispánt megválaszthatta a többség; de meg fogja buktatni — és pedig rövid idő alatt — az a kéz és hatalom, mely *megyénk többségénél érzékenyebb a közigazgatás tisztasága iránt*.

A közigazgatás tisztasága volt a jelszó, melyet a főispán ur kiadott, de ezen jelszó csak azt a pártot lelkesítette, mely Balogh János nevét írta zászlójára, Stammer alispán többségét összefűzte a magánérdek, a hatalmi befolyás és a felsőbbség irányítását leső szolgálatkészség. — Reális érdekek voltak azok, melyek a Stammer-párt csoportját lelkesítették, mindegyik érdekcsoport félt, remegett a gondolattól, hogy oly férfi kerül a megye élére,

ki nem nézi a magán tekinteteket, hanem csak a közügy szempontjait, ki nem tűri el, hogy e megyei tisztikar reputációját zsarolás vádjá alatt álló tisztviselő szennyezze be, hanem a mily féltékeny a magán becsületére, ép oly tisztán, szenttelenül iparkodik megőrizni a megyei tisztikar jóhírnevét.

Győzött, a fenforgó viszonyok között győznie kellett a Stammer-pártnak, melyhez tömegesen, sietve csatlakoztak mindazok, kiknek okuk volt a változástól tartaniok és joguk volt az eddigi állapot fentartásától magánérdekeik további kielégítését remélniök.

Egyesek barátságtól vezérelt állásfoglalásán kívül szövetkezett a Stammer győzelmére minden, még a legpiszkosabb magánérdek is, és ezeknek, azon főispán vezérlete alatt, ki még ma is az autonomia szép hivatását lelkes szavakban emlegette, el kellett buktatniok a közérdeket, mely Balogh János megválasztását követelte.

Ezen elbukás azonban minket felemel; zászlónk, melyre megyénk és a közszolgálat igaz érdeke van írva, egy pillanatra megdőlt ugyan; de rövid idő múlva felemeli e zászlót a tiszta, kifogástalan, becsületes közigazgatás palládiuma!

S így, ha valaki, mi joggal mondhatjuk, hogy: *mienk a jövő!*

Megyei közgyűlésből.

— dec. 19.

A mai napon megtartott tisztújító közgyűlésen a bizottsági tagok majdnem teljes számmal vettek részt. A tisztújító közgyűlést Zsilinszky Mihály főispán pontban 10 órakor nyitotta meg, rövid beszéd kíséretében. Az elnöki megnyitó beszéd után a kandidáló bizottság alakított meg, melybe a közgyűlés által beválasztottak: Fekete Márton, Kristó-Nagy István és Kovács Imre, a főispán által kinevezettek: Sima Ferenc, Kiss Zsigmond és Szeder János.

Az így megalakult kandidáló bizottság felőrára visszavonult s a főispán elnökleite alatt megtette az egyes állásokra a kijelöléseket.

Kijelöltettek: az alispán állásra Stammer Sándor eddigi alispán és Balogh János, megyei árvaszéki elnök; — a főjegyzői állásra dr. Csató Zsigmond és dr. Filó Lajos, az árvaszéki elnökségre Balogh János, dr. Lakos Imre stb. stb.

Ezután az egyes tiszti állások betöltésére került a sor. Megválasztottak: alispánnak szavazattöbbséggel Stammer Sándor.

A főjegyzői állásra beadott pályázatától dr. Filó Lajos visszalépett, s a visszalépést Zsilinszky Mihály főispán következőkben hozta a közgyűlés tudomására: „Dr. Filó Lajos a főjegyzői állásra beadott kérvényét visszavette, kijelentvén előttem, hogy miután az ő pályázata össze van forrva Balogh János alispáni jelöltségével és ennek megválasztása a feltétel arra, hogy a főjegyzői állásra pályázzak, tekintve, hogy ő nem választott meg: nem reflektálok semmiféle állásra a vármegyén! Így dr. Csató Zsigmond egyedül állván, egyhangulag megválasz-

tattott főjegyzővé. Ezután az árvaszéki elnöki állásra szintén egyhangulag Balogh János; tisztli főügyésznek egyhangulag Soós Pál; főpénztárnoknak egyhangulag Sarkadi-Nagy Antal; főszolgabirákká: a csongrádi járásba egyhangulag dr. Cicatricis Lajos, a Mindszenti járásba szavazattöbbséggel Vidovics Antal, a dorozsmai járásba egyhangulag dr. Kelemen Béla; — első árvaszéki ülnökké (szavazattöbbséggel dr. Filó Tihamérral szemben) Ónodi Géza eddigi ülnök, második ülnökké egyhangulag dr. Lakos Imre, harmadik ülnökké egyhangulag dr. Bartha Kálmán; — első aljegyzővé egyhangulag Zolnay Kálmán, második aljegyzővé Sule Lajossal szemben szavazattöbbséggel Mátéffy Kálmán; — szolgabirákká: a csongrádi járásba Blázsik Márton, a Mindszenti Kossa László, a dorozsmaiba Siági Balint, valamennyien egyhangulag; pénztári ellenőrre egyhangulag Vecseri Imre.

Stammer Sándor alispánná történt megválasztásáért sirva mondott köszönetet a közgyűlésnek.

S ezzel a tisztújító közgyűlés véget ért.

A délutáni folytatólagos ülésen az állandó választmány 48, a közigazgatási bizottság 5, a közegészségügyi bizottság 9, a közjegyzői szigorló bizottság 11 tagjának megválasztása és a loavatási és statisztikai bizottság megalakítása ejtetett meg. A választás eredménye a mai napon fog kihirdettetni.

Világfolyása.

Olaszországban folytonosan izgatnak a hármasszövetség ellen. Van két párt, mely nem tud belenyugodni, hogy Olaszország szövetkezett egyrészt Franciaország ellen, másrészt pedig Ausztriával. Az osztrákokat a régiebb emlékeknél fogva sokan gyűlölik még az olasz földön, kivált Felső-Olaszországban, hol az osztrák uralom emlékei még nem oly régiek. Az egyik párt a francia-barátoké a másik az irredentistáké, kik nem akarnak nyugodni addig, míg Ausztriától el nem veszik Triesztet és a Trentinót.

A hármasszövetség ellenségeit eddig csupa irredentistának, anarkhistának és köztársaságinak mondták. De elég jel mutatja, hogy ez nem úgy van. Legujabban gróf Preppi föllépése is mutatja ezt. A gróf Olaszország egyik ismert diplomátája, a ki követ volt Szent-Pétervárt, majd pedig Madridban. Most Milanóban egy politikai röpratot adott ki Olaszország helyzetéről a hármasszövetségben. Ebben azt fejtegeti a volt nagykövet, hogy Olaszország köteles a saját érdekében felbontani a közép-európai hatalmakkal kötött szerződést. Oroszország nagyon hasznos barátja lenne Italiának, s ha szövetséget keres, csak a legmesszebb északon keresheti ezt.

A trónjáról letett Dom Pedro braziliai császár és családja még Lissabonban pihen. A császárt, ki öreg, megtörték a végzetes események, melyek trónját eltiporták. Nem volt az forradalom a szó szoros értelmében, hanem államcsíny, melyet a Fonseca tábornok által szított összeesküvés titokban hajtott végre, s a mint hatalmába kerítette a császár személyét és családját, azonnal el is távolította Braziliából.

Braziliában még mindig az ideiglenes kormány uralkodik, mely diktatori hatalommal

vezeti az állam ügyeit. E zavaros viszonyok előreláthatólag csak akkor érnek véget, ha a mostani diktatura az összes tartományokban megejtendő választások után törvényesen megválasztott kormány által fog tartóssal helyettesíteni, s attól is lehet tartani, hogy Brazília helyzete nagyon hasonlítani fog a többi közép-amerikai köztársaságokéhoz, hol mindig akad egy tábornok, a ki diktator óhajt lenni s ezért forradalmat csinál. Fonseca brazíliai tábornok is kaphat ilyen ellenfelet.

A francia kormány dec. 14-ikén jelentékeny győzelmet vívott ki a képviselőházban. A kamara ugyanis 331 szavazattal 165 ellen, tehát 166 szótöbbséggel szavazta meg a Tirard-kabinetnek a rendelkezési alapot, a melyet az előbbeni kamara utolsó ülésrakának végnapjaiban megtagadott. A jelentékeny összeg titkos kiadásokra fordítatik s a kormány azt nélkülözhetetlennek mondotta, utalva rá, hogy Franciaországnak tájékozva kell lennie az ellenséges készülődésekről. — A képviselőház nagy többsége megszavazta a rendelkezési alapot.

Az orosz fővárosból azt jelentik, hogy november vége felé a rendőrség összeesküvésnek jött nyomára, merényletet terveztek a cár ellen. Még idejekorán beavatkozhatott a rendőrség. Az elfogottak közt van két katonatiszt is, egyik a tüzérségből, másik a hadi tengerészetből. Természetesen az összeesküvés hírének nem hivatalos uton tudatják; csak két hét múlva szívárgott ki, de most több oldalról megerősítik.

Helyi és megyei hírek.

— **A Balogh-párt** a tisztújító közgyűlés után egész számmal jelent meg Sima Ferenc pártelnök vezetése alatt Balogh János házánál, kifejezve sajnálatát a felett, hogy a párt küzdelme a jelen viszonyok között sikerre nem vezetett; de biztosítva Balogh Jánost arról, hogy ez a párt az ő személyében látja azon férfit, kire a megye vezetéseinek jövője vár, s kinek vezetése mellett a jó megyei közigazgatás várható. S biztosítva őt legkivált arról, hogy: ez a párt mellette, változatlanul, mint egy test és egy lélek fog küzdeni, míg őt nem látja a vármegye élén, mint a jelen viszonyok között erre legméltóbb férfit!

— **Tisztújítás.** Csongrádvármegye tisztújító közgyűlése tegnap, f. hó 19-én ment végbe a bizottsági tagok elének részvételével. Az új tisztikar a következőképpen alakítottatott meg: alispán lett Stammer Sándor; főjegyző dr. Csató Zsigmond; árvászeki elnök Balogh János; főügyész Soós Pál; főpénztárnok Sarkadi-Nagy Antal; főszolgabírák: a csongrádi járásban dr. Cicatricis Lajos, a mindszenti járásban Vidovich Antal, a dorozsmaiban dr. Kelemen Béla; árvászeki ülnökök: első Ónodi Géza, második dr. Lakos Imre, harmadik dr. Bartha Kálmán; első aljegyző Zolnay Kálmán, második aljegyző Mátéffy Kálmán; ellenőr vecseri Imre; szolgabírák: Blázsik Márton, Siági Bálint, Kossa László. A mai napon tartandó közgyűlésen az egyes bizottságokra beadott szavazatok eredménye fog kihirdettni. Ugyancsak a mai napon fogja kinevezni a főispán a számvevőket és a tiszteletbeli megyei hivatalnokokat is.

— **Szerenád és fáklyászeno.** A szentesi dal- és zeneegylet Stammer Sándor alispánt, alispánna történt megválasztása alkalmából, tegnap este 8 órakor szerenáddal tisztelte meg. Ugyancsak tegnap a megyei és községi jegyzői kar Stammer Sándor alispán tiszteletére fáklyászenét rendezett. A megtiszteltet dr. Csató Zsigmond üdvözölte. A menet Kristó-Nagy István házától indult ki.

— **Járvány.** A vörös himlő oly nagy mértékben terjed városunkban, hogy tegnap — a gymnasium kivételével, — 1840. január 2-ig valamennyi iskola bezárattott.

— **Megbánt nagylelkűség.** A jóminap egy éjjelen rajta kapta az őrárat Rablóczki Pál szolgáját, hogy gazdájától zsákszámba hordja el a csöves kukoricát. — Az eset Rablóckiné tudtára adalván, ez feljelentette cselédjét a csendbiztosnál, ki fölcitálta a leányt s kihallgatás után szabadon bocsájtotta. A leánynak, természetesen első dolga volt, hogy gazdája házához futott, hol szörnyű skandalumot csapva, elmondta gazdasszonyát mindenek, csak szépnek, jónak nem. Ennek folytán Rablóckiné rögtön a rendőrségre sietett, ott elpanaszolta ez újabb sérelmet, és — a mint mondá — szánalomból s könyörületből, visszavonta panaszát. A férje azonban sehogy se tudott ebbe a nagylelkűsködésbe belenyugodni, hanem feljelentést tett a járásbírósnál, hogy a kapitányság „doktor” meghamisította a jegyzőkönyvet. A járásbíró elismerte, hogy elég fura dolgot követett el a Rablócki felesége, de a „doktor ur” mind a mellett nem szokott jegyzőkönyvhamisítással foglalkozni.

— **A kis naiv.** A J. polgártársunkat meglátogatta tegnapelőtt 14 éves keresztleánykaja. A kis kedves ott kedveskedett nála vagy félórahosszat, mikor aztán a „sublód” fiókjából magához véve A. J. uram ezüst-óráját, minden előzetes bejelentés nélkül, elpárolgott. Midőn A. J. észrevette órájának hiányát, nem vette trétára a dolgot, hanem jelentést tett fölére a csendőrségnél, hova az enyves kezű kis keresztleány becitáltatván, azon kérdésre, hogy hol van az óra? azt felelé: Nem tudom én, mert ahogy van utcán nézegettem, elkapta egy gyerek! — A mint beszél, a csendőrök nem akarták elhinni ezt a kedves naivságtól eltelt kifogást!

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Sicilii regény. — 66. közl.

Diodato tekintetével elnyelé Izsák szép leányát. Egy percig azon pokoli gondolat tűnt fel eszeben, hogy megtartsa Judithot, és inkább ne fizesse ki San-Caraldonak becsületbeli adósságát; majd megemlekezett azon levléről, melyet a herceg véle íratott. A félelem erősebb volt elvagyó szenvedélyénél.

— Izsák, — kelj fel fürdőből, — mondá az aggastyánnak. A zsidó nem ismételtette ezen parancsot. A fürdő már elviselhetlenül forró volt. A két sibir meleg lepedőbe burkolá őt, s a papucsokat ismét lábára adá. Új le, és írj leányodnak, — folytatá Diodato.

— Ird meg neki, hogy vétetlen bajodnak nincsenek komolyabb következményei, és hogy a fontos ügy, mely ide vezetett, be van végezve; parancsold azonkívül neki, hogy küldjön ide barataid segélyével harmincezer aranyat váltókban, melyek sicilii testvéreid által fizetendők. És tedd hozzá, hogyha akarod, hogy várjon read otthon, mert még az éj lefolyta előtt haza érkezel.

Izsák remegő kézzel írta meg ezen levelet, melyet egy szolgáló Judithhoz vitt.

Néhány órával később szomoruan ballagott Izsák haza felé, Mózes, Jakab és Cahen-Lévi hitsorsosaival, kik siettek a kivánt váltókat Diodato kezébe juttatni. Izsák köpenye alatt jól elrejtve hordá magával a Campo-Forte család ékszerait.

A fürdőkadat nem vitte magával.

V.

A vendégszerető barát.

Az ifju Campo-Fore marquis nem bocsathatá meg magának azt, hogy Judithot elbocsáta azon haló szála közül, melyet oly ügyesen font körüle. Lélekjelenlete s batorsága éppen a döntő pillanatban hagyták el őt.

Türelmetlenül várta a pillanatot, melyben magát rajta Giovanni megbosszulhassa. Éjjelének álmaival folyton folyvást zavará azon hű szerelemnek tudata, melylyel Judith fivére iránt viseltetett.

Nem foghatá fel, hogy mily különöcségből helyezé elébe azon paraszt nevelésű gyermeket. Sőt néha azon gondolat is jutott eszébe, hogy Giovanni Judith szerelmét a strega megbabonázásának köszönheté. Ezen szerelem fejében szívesen elcserélte volna

sorsát fivéréével, kényelmes és fényűző életét a számkivetett bujdosó nyomorult és nélkülözésben gazdag életével.

Két nappal Martorano Zsuzsánna és az öreg marquis távozta után, Diodato, visszaélve az apja által előre aláírt okmányokkal, összehívá Girgenti valamennyi sbireit és megparancsolá nekik a tartományt kitisztítani a bujdosók seregétől, proscibált főért tiz scudit, a vezér fejéért pedig, a nélkül, hogy Giovanni megnevezte volna, száz scudit ígérvén.

A nyereség reménye újra fejleszté a sbirek lankadó erejét és mindjárt másnap, napfelköltéssel hozzáálltak a portyázáshoz.

Giovanni ekkor éppen Caltanissetta vidékén tartózkodott, új csapatok szervezésével lévén elfoglalva.

Távoztában a parancsnokságot Carinira s a Guerazzi testvérekre bizá. A bujdosók váratlanul megtámadtatva buvóhelyeiken, nehezen állhattak ellen fáradt, rosszul rendezett s fegyverzett csapataikkal a rendes katonaságnak. Csakhamar minden oldalról szorítottak.

Őt napig a legiszonyubb mézszárlás színhelye volt Girgenti környéke.

A férfiak megölettek, a nők megbecstelenítettek, a csecsemőket anyjuk fonyadt bebléről elragadva folytatták meg.

Az utolsó napon ötven sebesült száműzött esett a sbirek hatalmába.

Mindnyájan a legnagyobb kegyetlenséggel kint padra vonattak és midőn a legválogatottabb torturák után sem lehetett őket arra bírni, hogy vezérük tartózkodási helyét elárulják, a legkegyetlenebb halállal végeztettek ki. Testeiket egy nagy halomba rakva, száraz galylyal fedték be s azt felettük meggyújták.

Azok, kiknek még egy parányi erejük megmaradt, félig megpörkölve rohantak ki ezen égő tetőzet alól; de kint a sbirek fogadták őket éles dárdáikkal és visszataszíták a füstbe, mely eszméletüket végkép elvette.

Midőn az utolsó lánggal együtt elhangzott az utolsó sohajtás is, elhagyták a sbirek a gyilkolás színhelyét s visszatértek Girgentibe, tudatni az ifju marquisal küldetésük szerencsés kimenetelét.

Carini és a Guerazzi testvérek rögtön belátták, hogy ily körülmény között az egyetlen mód a menekülésre abban áll, hogy seregeik maradványát összegyűjtve, egyesüljenek Giovanni ujonnan szervezett csapataival Caltanissetta vidékén.

(Folytatása következik.)

Vasuti menetrend.

(Puszt-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes között.)

Ervényes 1889. június 1-től.

Szentes—Szolnok.

Szentes indul	5 ó. 36 p. éjjel,	12 ó. 03 p. d. u.
Töke érkezik	6 ó. 13 p. éjjel,	12 ó. 40 p. d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 58 p. d. e.	1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 37 p. d. e.	1 ó. 52 p. d. u.
T.-Földvár	8 ó. 05 p. d. e.	2 ó. 17 p. d. u.
Martfű	8 ó. 23 p. d. e.	2 ó. 37 p. d. u.
Kengyel	9 ó. 04 p. d. e.	3 ó. 12 p. d. u.
P.-Tenyő	9 ó. 31 p. d. e.	3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 52 p. d. e.	3 ó. 51 p. d. u.
Szolnok	10 ó. 30 p. d. e.	4 ó. 55 p. d. u.
Budapestre ér.	1 ó. 55 p. d. u.	8 ó. 15 p. éjjel.

Szolnok—Szentes.

B.-pestről indul	9 ó. 30 p. éjjel,	8 ó. 20 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 26 p. éjjel,	11 ó. 50 p. d. e.
Szajol érkezik	3 ó. 55 p. éjjel,	12 ó. 22 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 31 p. éjjel,	12 ó. 44 p. d. u.
Kengyel	4 ó. 59 p. éjjel,	1 ó. 12 p. d. u.
Martfű ér.	5 ó. 30 p. éjjel,	1 ó. 40 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 02 p. d. e.	2 ó. 12 p. d. u.
Homok	6 ó. 15 p. d. e.	2 ó. 24 p. d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 30 p. d. e.	3 ó. 06 p. d. u.
Töke	8 ó. — p. d. e.	3 ó. 36 p. d. u.
Szentes	8 ó. 34 p. d. e.	4 ó. 11 p. d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Ervényes 1888. szept. 16-ától.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul	11 óra 9 perc de.,	2 óra 18 perc du.
Félegyházáról	12 óra 15 perc de. és 5 óra 40 perc du.	
K.-K.-Szállásról	12 óra 48 perc du.,	6 óra 12 p. este.
Csongrádra ér.	1 óra 11 perc du.,	7 óra 03 p. este.

Csongrád—Szeged.

Csongrádról indul	9 óra délelőtt,	2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról	9 óra 52 perc de.;	3 óra 1 perc du.
Félegyházáról	10 óra 29 perc de.,	3 óra 36 perc du.
Szegedre érkezik	1 óra 05 perc és 4 óra 59 perc du.	

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat 11 óra 50 perc de. Személyvonat 4 óra 18 perc du. Omnibuszvonat 7 óra 18 perc délelőtt.